

Grans empreses Saica: el líder espanyol del paper vol créixer a Europa **P. 8**

L'entrevista Paul Hudson, director general de Sanofi **P. 9**

Diners

La indústria militar espanyola augmenta les comandes per la guerra a Ucraïna

Pluja de milions per a defensa

LA VANGUARDIA

XIMO ABADIA / XIMO ABADIA

● ● **Josep Maria Ganyet P. 5**
OPINIÓ | Si la IA és la resposta...

Jordi Gual P. 6
| Evitar la indexació

Fernando Trias de Bes P. 15
| El gap de la mobilitat elèctrica

Narcís Armengol P. 16
| Talent tècnic, tan necessari i oblidat

LLIBRES

NOVETATS EDITORIALS

Aprender d'Alemanya

John Kampfner retrata la potència del 'Mittelstand' d'un país que tot i això és lent a l'hora d'innovar

Justo Barranco

La Segona Guerra Mundial no va deixar un gran record d'Alemanya al Regne Unit. Un comentari al *Daily Mail* el 1966 abans de la final de la Copa del Món: "Alemanya de l'Oest podria vençer's avui en el nostre esport nacional, però no deixaria de ser una justa compensació. Nosaltres els ja hem derrotat dues vegades en el seu". Com va afirmar la revista *Der Spiegel*, "per a molts anglesos la Segona Guerra Mundial no acabarà mai; ferir els alemanys és una gran diversió". I Thatcher s'oposaria a la reunificació alemanya i mostraria la seva animadversió a un Helmut Kohl que tenia un bust de Churchill al despatx, recorda l'autor de *Por qué los alemanes lo hacen mejor*, John Kampfner, que ha estat director executiu del projecte UK in the world al *think tank* britànic Chat-ham House.

Malgrat les reticències al seu país, Kampfner –el pare jueu del qual, en Fred, que va fugir de Bratislava mentre Hitler prenia Txecoslovàquia– creu que l'Alemanya actual és la millor que ha conegut el món. Ell va aterrar com a jove corresponsal a Bonn als vuitanta i mostra ara un país incapaç d'elogiar-se –els incomoda el títol del seu llibre–, que realimenta sempre la memòria en un intens estat d'alerta moral després del nazisme, però que veu amb motius d'orgull de sobres i de què d'altres farien bé d'aprendre.

Un país nascut de ciutats Estat fa tot just 150 anys que ha tingut una història turbulenta i avui sempre el

ODD ANDERSEN / AFP

POR QUÉ LOS ALEMANES LO HACEN MEJOR
John Kampfner
Capitán Swing. Madrid, 2023
328 p. | paper, 23 €

preocupen les normes perquè són claus per a la seva estabilitat, la seva espina dorsal. La llei Fonamental del 1945 és un dels seus assoliments més importants, la seva hora zero. A diferència dels EUA amb els seus pares fundadors, Alemanya té poques referències històriques positives i ha de recórrer a aquest pacte liberal democràtic. D'aquí la seva preocupació pel procediment, per fer bé les coses, evitar precipitar-se i fracassar. Per molts alemanys la seva societat es basa en un sentit de compromís mutu, d'un objectiu

compartit, i en la confiança en el caràcter benigne d'un ordre basat a complir unes normes.

L'autor va del 1945 al 1968, quan els joves van interpel·lar els seus pares sobre el passat, i a la caiguda del mur el 1989 i la difícil reunificació. Retrata positivament Angela Merkel, amb la seva obertura total de fronteres als refugiats el 2015, i camina pel *Mittelstand*, les centenars de milers d'empreses mitjanes i petites que fan servir tres quartes parts del país i generen més de la meitat del PIB, columna econòmica i social, amb empresaris amb intensa lleialtat local. Lligams familiars –l'empresa familiar genera un 80% del PIB– i fort accent en l'especialització, amb nombrosos campions ocults, són claus d'un país tot i això lent a l'hora d'innovar i on pesa l'estigma del fracàs –l'empresa més nova de l'índex DAX és SAP, del 1972–, tot i que estan recuperant terreny a les startups amb Berlín. Així i tot, creu que un país que va crear riquesa sense liberalitzar sense fer els mercats necessita incentivar una assumpció de riscos adequada: innovadors digitals en comptes dels banquers temeraris que ha tingut. ●

Uns berlinesos davant de la porta de Brandenburg el 2020

EL ARTE DE RESISTIR
Andrea Marcolongo

Taurus
Barcelona, 2023
271 p. | paper, 18,90 € | e-book, 8,99 €

L'Eneida de Virgili no és un llibre per a temps de pau, afirma l'autora, que ja va aconseguir un gran èxit amb *La lengua de los dioses*. Ara aborda el poema èpic que Virgili va dedicar a l'heroi mitològic Enees, que després de la derrota a Troia va recórrer la Mediterrània buscant una nova pàtria per fundar, va passar per Cartago i la reina Dido i va acabar donant origen a l'imperi romà tot i que no responia a l'estereotip d'home fort i malgrat que en el viatge no va fer més que ensopegar: a la destrucció va respondre amb reconstrucció.

MANAGEMENT HUMANISTA
Xavier Marcat i Javier García

Plataforma
Barcelona, 2023
138 p. | paper, 15 €

Dos amics que han passat la vida entre les trinxeres de les empreses escriuen aquest llibre en un moment ple de desafiaments i en què ens enfrontem, creuen, a la necessitat d'un *big bang*. El *management* no és res més que la manera com fem les coses i, apunten, el que ens ha portat fins aquí ja no és suficient per portar-nos a l'estació de d'aquí cent anys. El model de gestió de les nostres organitzacions suma dècades en procés d'esgotament i és el moment d'un nou renaixement empresarial, un *management* humanista.

UN MUNDO CONTAMINADO
José Benegas

Deusto
Barcelona, 2023
302 p. | paper, 18,95 € | e-book, 9,99 €

L'argentí José Benegas va escriure el 2014 un llibre sobre les idees falses que afavorien el despotisme. Pensava llavors en l'auge dels despotismes de l'anomenat socialisme del segle XXI. En aquests nou anys, admet, les coses han canviat i ha aparegut el mateix tipus d'esquema irracional del populisme, però de dretes, amb els seus fantasmes i batalles culturals propis. Ara examina els dos fenòmens en un llibre en el qual, apunta, el tradicional eix esquerra-dreta ja no permet comprendre l'actual moment polític.

Narcís Armengol

Degà del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya

Talent tècnic, tan necessari i oblidat

Davant dels reptes presents i futurs a què s'enfronta el planeta, la societat i les persones que hi vivim –tant a escala global

com local– crec que coincidim que no els podem resoldre únicament amb l'ajut de la tecnologia. En aquest sentit, tenim múltiples accions i polítiques per promocionar les vocacions STEM (science, technology, engineering, and mathematics), àrees que requereixen capacitat d'estudi i d'esforç per assolir coneixements complexos, anar més enllà i endinsar-se en la recerca i la innovació. Tenim un país i una societat rica en aquestes disciplines de fa segles, amb excel·lents professionals, però a la vegada poc valorats en termes salarials i molt poc presents en els òrgans de poder i decisió.

Cal el reconeixement –també el salarial– dels treballs i aportacions intel·lectuals en aquestes matèries per la societat, el mercat i les administracions. Les societats més avançades saben que la fórmula d'èxit és saber retenir el talent i tenir capacitat d'importar-ne. I aquí cal apel·lar a les nostres administracions i la seva doble responsabilitat: a l'hora d'incorporar els seus professionals de perfils tècnics; i a situar al capdavant de les seves unitats i organismes professionals formats en les matèries que han d'administrar.

Cal que les administracions públiques convoquin noves places laborals tenint cura de les competències i atribucions per a les quals els professionals s'han format en les seves etapes universitàries. La confusió generalitzada sobre les competències dels graus i dels màsters és una pèrdua d'eficiència col·lectiva perquè genera desajustos entre la formació i les funcions a desenvolupar en l'àmbit públic.

Però encara és més preocupant el missatge que s'envia als joves professionals quan es nomenen càrrecs rellevants i de poder que han de tenir un impacte transformador persones amb una formació que no s'adequa a les competències que exigeix el càrrec en qüestió. Si volem transmetre als nostres joves que ens calen enginyers que confiem en ells, posem-los a liderar els projectes públics d'elevat contingut

Formació
La confusió sobre les competències dels graus i dels màsters és una pèrdua d'eficiència col·lectiva i font de desajustos

tècnic i tecnològic.

Disposar i utilitzar adequadament el talent –a l'administració o al món de l'empresa– és una de les millors estratègies i de més impacte a curt termini. A la llarga, com a país, ens cal un treball conjunt entre administracions, empreses, col·legis i centres formatius per impulsar noves generacions de professionals –i en especial els de les diferents branques de l'enginyeria– amb els coneixements i capacitats –però també les oportunitats– per liderar certes àrees de les administracions, com òrgans de gestió i decisió de la societat, i ajudar a fer créixer les empreses, tant les que ja són aquí com les que s'hi volen establir.

Perquè el que veritablement atrau les inversions productives és saber que allà on es fan, més enllà de bones infraestructures ferroviàries o aeroportuàries, trobaran el talent que els cal, i que les decisions de les administracions locals es prendran amb rigor i coneixement tècnic. |